

om, hvor langt Aalegaardsejeren maa føre sine Redskaber ud, og hvor Fiskerne kunne anbringe deres Ruser og Ruserækker osv. Tvistigheder, der opstaa i Anledning heraf, kunne af den, der føler sig forurettet, indbringes for Aalegaardsnævnets Formand. Der fastslaaes jo nemlig, efter Flertallets Forslag, at der kan nedsættes et Nævn, som kan afkorte den Afstand ud i Søen, hvortil vedkommende Aalegaardsejer har tænkt at bygge sine Aalegaarde ud og maaske i flere Aar har bygget dem ud til. Det kan altsaa indskrænke Aalegaardsejerens Ret til at føre sine Aalegaarde saa langt ud i Vandet, han ønsker, eller maaske ud til, hvor de allerede have været tidligere. Det er dog lidt underligt, synes jeg, at et Nævn skal have Myndighed til at afkorte disse Afstande og saaledes indskrænke en Ejendomsret, som vedkommende maaske har haft gennem mange Aar.

Men saa komme vi til det Spørgsmaal: Vil nu hele dette Forslag fra Flertallet gavne? Vil det indskrænke Antallet af Processer? Ere Lovreglerne i Paragraffen virkelig saa klare, at de ikke give Anledning til Misforstaaelser? Det mener jeg nu ikke, at de ere. Jeg tror tværtimod, at Paragraffen kan give Anledning til ikke saa ganske ubetydelige Misforstaaelser. Dette Nævn skulde jo kunne afgøre Tvistigheder med Hensyn til de Afstande, indenfor hvilke der maa fiskes, afgøre Tvistigheder, der opstaa, hvor Aalegaardsejerne efter Fiskernes Mening have sat deres Aalegaarde for langt ud i Vandet. Jeg tror ikke, at Forslaget med klare Regler fastslaaer, hvad det er, Nævnet skal paakende. Der staar saaledes, at Aalegaardsejeren maa inden 1. August sætte sin Pæl inde paa Land og en ude i Havet, saa langt han ønsker Aalegaarden udsat, begge Pælene forsynede med sort Flag. Men samtidig, inden den 1. August, skal den Fisker, der vil fiske i det Vandareal, som Aalegaarden er paa, sætte en Pæl eller en Bøje med et hvidt Flag. Da det sker inden den 1. August, kunde man jo tænke sig, at det Nævn, der allerede paa Forhaand er udnævnt, straks kunde træde til og paadømme Trætter, som opstaa mellem Aalegaardsejeren og Fiskeren, inden Aalegaardsfiskeriet begynder. Sæt nu Fi-

skeren ikke inden 1. August udsætter nogen Bøje eller Pæl med hvidt Flag, men desuagtet møder og fisker i den rigtige Fisketid? Er det da dette Nævn, der ogsaa skal dømme der? Hvis en Fisker kommer sejlene den 15. September eller den 1. Oktober og udkaster sit Garn paa et Sted, hvor han ikke har sat Pæl, kan jeg ikke forstaa, at dette Nævn egentlig skal have noget at gøre med at dømme Fiskeren og Aalegaardsejeren imellem. Thi i saa Fald er det aldeles overflødig, at man her i 8de Stykke indfører, at Fiskeren skal før den 1. August have sat sin Pæl eller Bøje med det hvide Flag. Vi kunne være ganske overbeviste om, at skulde disse Nævn virkelig dømme i alle disse Sager, er der ikke Tale om, at en eneste Fisker bryder sig det mindste om at sætte sin Pæl op. Det staar mig aldeles uklart, om virkelig andre Sager og Trætter mellem Fiskere og Aalegaardsejere kunne føres ind for disse Nævn end netop Trætter, der ere fremkomne ved, at der er oprejst Stager og Flag før den 1. August. — Jeg finder i det hele taget Forslaget meget ufyldestgørende. Jeg finder det ganske ejendommeligt, at det pointeres, at den Kendelse, disse Nævn fælde, er endelig og ikke skulde kunne indappelleres for Domstolene. Jeg har hørt Jurister udtale, at det er umuligt at have en saadan Lov, der gaar ud paa, at Sagerne ikke kunne komme for Domstolene. Jeg ved det ikke. Jeg ved imidlertid saa meget, at ved Landvæsenkommissionerne, der ere noget lignende, og som træde sammen for at afgøre Trætter paa Land, kunne Kendelserne i visse Tilfælde indankes for Domstolene.

Paa Grund heraf og for at komme ud af dette Spørgsmaal have min Medforslagsstiller og jeg stillet et andet Forslag, ifølge hvilket der nedsættes en Kommission, der eksproprierer alle Aalegaarde. Derved vilde man komme ud over disse Trætter, der i saa lang Tid have været mellem Aalegaardsejerne og Fiskerne. Jeg skal tillade mig at læse et Stykke op af Aalegaardskommissionens Betænkning, der egentlig peger i samme Retning. Det hedder: „Paa Grund heraf“ — nemlig paa Grund af de Forhandlinger, der have været førte forud — „er der dels fra enkelte Medlemmer af Kommissionen, dels fra Aalegaards-